

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2015/0061 van 17 februari 2015
in de zaak 1213/0602/A/2/0563

In zake: de nv **KUWAIT PETROLEUM (BELGIUM)**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Willem SLOSSE
kantoor houdende te Brusselstraat 59, 2018 Antwerpen
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Dany SOCQUET
kantoor houdende te 3080 Tervuren, Merenstraat 28
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

Tussenkomende partij: het college van burgemeester en schepenen van de **gemeente TIELT-WINGE**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
de heer Rudi L. BEEKEN en de heer René DE KEYZER

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 10 mei 2013, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 7 maart 2013.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Tielt-Winge van 16 oktober 2012 ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het bouwen van een nieuw servicestation.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te 3390 Tielt-Winge, Leuvensesteenweg zn en met als kadastrale omschrijving 4de afdeling, sectie D, nr. 138 F3.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomen de partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 30 september 2014, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Stijn BRUSSELMANS die loco advocaat Willem SLOSSE verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Dany SOCQUET die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

De tussenkomen de partij is schriftelijk verschenen.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente TIELT-WINGE verzoekt met een aangetekende brief van 27 juni 2013 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft met een beschikking van 17 september 2013 de tussenkomen de partij toegelaten om in de debatten tussen te komen.

Het verzoek tot tussenkomst werd tijdig ingediend maar het verschuldigde rolrecht werd laattijdig gestort. De brief waarmee de tussenkomen de partij werd uitgenodigd om het rolrecht te betalen binnen een vervalt termijn van vijftien dagen na de betekening ervan, werd verstuurd op 20 september 2013. Het rolrecht werd pas betaald op 21 oktober 2013. In de schriftelijke uiteenzetting van de tussenkomen de partij werden geen redenen opgegeven voor deze laattijdige betaling. Door haar afwezigheid op de zitting van 30 september 2014 kon ook niet gepeild worden naar mogelijke redenen voor de laattijdige betaling.

De Raad verklaart het verzoek tot tussenkomst onontvankelijk.

IV. FEITEN

Op 27 juni 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Tielt-Winge een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een nieuw service station”*.

Het betreft de bouw van een automatisch tankstation van twee eilanden overdekt met een luifel en een klein technisch lokaal.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 vastgestelde gewestplan 'Aarschot-Diest', gelegen in woongebied met landelijk karakter.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Er werd geen openbaar onderzoek gehouden.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt op 23 juli 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Tielt-Winge weigert op 16 oktober 2012 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij. Het college motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

Watertoets

Het perceel is volgens de overstromingskaarten gelegen in een mogelijk overstromingsgevoelig gebied gelegen. Als waterbeheerder wensen we er op te wijzen dat de overstromingskaarten op een bepaalde plaats niet helemaal ingetekend en dat de waterbeheerder oordeelt dat de locatie dient beschouwd moet worden als effectief overstromingsgebied en niet als mogelijk overstromingsgevoelig. De recente, zware wateroverlast ten gevolge van het buiten de oevers treden van de Sassensbeek in 2010 en 2012 in directe omgeving bevestigt deze stellingname. Voor de heraanleg van de N2, waarbij het bedoelde perceel werd opgehoogd met grondafval en steenpuin, functioneerde de grond als natuurlijk overstromingsgebied voor de aangrenzende Sassensbeek.

...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

...

De inplanting van het servicestation volledig voorzien achter een opstapplaats van “De Lijn”, tevens wordt de in- en uitrit van het benzinestation voorzien net voor en achter de opstapplaats voor bussen van “De Lijn” wat een zeer onveilige verkeerssituatie als gevolg heeft.

Algemene conclusie

Het perceel brengt de goede ruimtelijke ordening in het gedrang. Tevens blijkt uit het resultaat van de watertoets dat het voorziene project, volgens de waterbeheerder, ingeplant in effectief overstromingsgebied, de kans op wateroverlast voor het voorgelegde project en de omliggende bewoners zal vergroten.

...”

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 28 november 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 25 februari 2013 om dit beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen op grond van de volgende beoordeling:

“ ...

b) de gemeente argumenteert dat de zone tot een ‘effectief’ overstromingsgebied behoort, vanuit de aanpalende Sassensbeek. De kaarten van de mogelijke en effectieve

overstromingsgevoelige gebieden werden nog in 2011 het laatst geactualiseerd en via een uitvoeringsbesluit verbonden aan het decreet integraal waterbeleid. De indeling als 'effectief' overstromingsgebied mist aldus juridische grondslag. Vast te stellen is dat het betrokken terrein ca. 2m werd opgehoogd, en dit in de jaren '60. Gezien de ouderdom van deze ophoging is deze vergund geacht. Uit informatie bij de gemeente blijkt dat de overlast zich vooral voordoet aan de andere zijde van de beek, bij de woningen aan de dwarse Tweevijverstraat, waar niet werd opgehoogd. In deze kan gesteld worden dat door de ophoging op het terrein eventuele overlast eenzijdig verschoven werd naar andere oever van de beek, en dit een ongelukkige ingreep is. Maar dit gaat om een vergund geachte ophoging van ongeveer een halve eeuw oud, waarbij bovendien de aanvraag maar een ondergeschikte gedeelte van dit aangehoogde terrein inneemt. De eventuele realisatie van komberging aan de achterzijde van het perceel wordt hierbij niet gehypothekeerd, maar vergt wel een planologisch initiatief.

...De aanvraag beantwoordt aan de geldende verordeningen omtrent het afkoppelen van dakoppervlaktes en verharde oppervlaktes. In deze omstandigheden kan in alle redelijkheid verwacht worden dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt in de plaatselijke waterhuishouding, noch dat dit mag verwacht worden ten aanzien van het eigendom in aanvraag.

c) de gemeente weigerde de vergunning ook om reden van de ligging achter een bushalte. Om diezelfde reden werd een eerste aanvraag tot milieuvergunning geweigerd, gezien de onduidelijkheid over de verzoenbaarheid tussen beide inrichtingen. De Lijn uitte echter geen bezwaren, wat tot een gunstige afwikkeling van de milieuvergunning heeft geleid. Het standpunt van de gemeente dat dit tot onveilige situaties kan leiden kan niet worden bijgetreden. De in- en uitrit van de bushalte liggen op ca. 70m uit elkaar, waarbij de mensen hiertussen afstappen. Deze situatie is niet anders dan bij bushaltes die nabij dwarsstraten zijn gelegen, wat veelvuldig voorkomt en het voetgangersverkeer zeker niet bemoeilijkt of onveilig maakt. ...

d) Ten gronde dient onderzocht of een tankstation thuishoort in het betrokken lint, op 800m vanaf het Gouden Kruispunt. In zoverre er verenigbaarheid is met de onmiddellijke omgeving en de draagkracht van de omgeving niet overschreden wordt, komt een tankstation principieel in aanmerking voor de integratie binnen een woongebied met landelijk karakter. Het betrokken landelijk woonlint is historisch aangetast door de grootschalige bebouwing van onder meer de meubelzaak, maar ook een busonderneming, keukenhandel, kleiner restaurant, en meerdere opeenvolgende handelszaken nabij het Gouden Kruispunt. In het licht van deze bestaande omgevingskenmerken kan gesteld worden dat het inbrengen van een klein onbemand benzinstation geen afbreuk doet aan de kenmerkende ordening van het gebied en zich ruimtelijk kan integreren.

...

f) Er zijn geen elementen die doen verwachten dat het benzinstation bijkomend verkeer zal aantrekken, integendeel wordt ingespeeld op de bestaande doorstroming. Een benzinstation ent zich steeds op bestaande verkeersstromen en is te verwaarlozen als bron van nieuwe verkeersstromen, temeer gezien het om een zeer klein station met maar twee pompen gaat. Bij de beoordeling vanuit het standpunt van een goede ruimtelijke ordening rest slechts nog te onderzoeken in hoeverre het tankstation zich visueel- esthetisch en stedenbouwtechnisch kan inpassen.

g) Het benzinstation zelf, met de luifel, heeft een typerende vormgeving voor deze functie. Een benzinstation behoort tot de normale uitrusting van de woongebieden, maar leidt in geen enkele omgeving tot een werkelijke verfraaiing van de omgeving. Om

die reden kan gepleit worden voor inplantingen in die omgeving waar de visueel-esthetische kwaliteiten al laag zijn. De betrokken plaats wordt gekenmerkt door een heterogene bebouwing met een grote diversiteit in typologie. Daar er geen enkele bestaande homogeniteit wordt doorbroken, leidt een benzinstation in dit soort omgeving in mindere mate tot een verstoring van het straatbeeld. De inplanting van de luifel, met zijn eigen typerende vormgeving, gebeurt op ruime afstand van de perceelsgrenzen, zodat er uit stedenbouwtechnisch oogpunt geen bezwaar kan zijn. Vastgesteld kan worden dat de verhardingen tot het strikte minimum worden beperkt, en grote delen van het perceel onaangetaast open (en deels groen) blijven.

De inplanting van de luifel bevindt zich tot voor de bouwlijn. Hiervoor werd een afwijking gegeven door het Agentschap voor Wegen en Verkeer. Dat neemt niet weg dat ook moet gekeken worden of dit vanuit het standpunt van de goede ruimtelijke ordening gepast is. In de directe omgeving is vast te stellen dat alle woningen zich voor de bouwlijn bevinden. Enkel de aanpalende meubelzaak werd achter de bouwlijn geplaatst, maar deze onderscheidt zich ook al door de afwijkende schaal. In die zin is de betrokken inplanting niet afwijkend van het straatbeeld, of wordt dit niet verstoord. Er kan ingestemd worden met deze inplanting.

h) In toepassing op art. 4.3.1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (beoordelingsgronden) kunnen geen opmerkingen gemaakt worden inzake hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen. Evenmin wordt er geraakt aan het bodemreliëf of zijn er cultuurhistorische aspecten die wegen op de beoordeling. Inzake de visueel-vormelijke elementen heeft de ingreep ook geen impact. De schaal van het project wijzigt niet, er is geen gewijzigd ruimtegebruik en de bouwdichtheid wijzigt evenmin. De aanvraag heeft geen impact op de mobiliteit. Functioneel is de bestemming inpasbaar gezien de planologische verenigbaarheid.

Inzake de groenaanleg kan gesteld worden dat deze ondermaats is. De stroken die zijn aangegeven met struiken hebben als ondergrond een steenslagverharding. Dit geeft uit visueel esthetisch oogpunt een grondig andere aanblik dan een daadwerkelijke groenaanplant. Hier kan opgelegd worden dat de beide stroken integraal met bodembedekkers en struiken dienen beplant te worden en geen steenslag of ander verhardend materiaal kan aangewend worden.

Conclusie

De aanvraag komt in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- de aanvraag is in overeenstemming met de planologische bestemmingsbepalingen voor de plaats;*
- op deze plaats langs de steenweg komt al een vermenging van wonen en bedrijvigheid voor;*
- de schaal van het benzinstation is in overeenstemming met de schaal van de bebouwing in de directe omgeving;*
- een benzinstation geeft geen aanleiding tot wezenlijk meer verkeersbewegingen langs deze drukke gewestweg;*
- het benzinstation wordt ingeplant op het hoogste gedeelte van het terrein, waarbij de aanwezige ophogingen als vergund dienen beschouwd te worden, en er geen reëel overstromingsrisico is op deze plaats;*
- de verhardingen werden minimaal gehouden en daar waar er geen vervuillingsrisico is zijn ze waterdoorlatend voorgesteld*
- de inplanting voor de bouwlijn stemt overeen met wat algemeen is in dit*

straatbeeld over een grote lengte.

De aanvraag kan worden vergund met volgende voorwaarde:

- *de groene zones worden volledig uitgevoerd met bodembedekkers, zonder steenslagverharding of enige andere verharding;*
- *de voorwaarden uit het advies van het Agentschap Wegen en Verkeer worden nageleefd*

...

Na de hoorzitting van 5 maart 2013 beslist de verwerende partij op 7 maart 2013 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

b)...

De aanvraag is gelegen in een mogelijk overstromingsgebied. Deze gebieden bevatten zowat 20% van het Vlaamse grondgebied. Het zijn de vroegere ‘natuurlijk overstroombare gebieden (NOG), aangevuld met de potentieel overstromingsgevoelige gebieden en mijnverzakkingsgebieden...

Dit zijn gebieden die een zekere vorm van bescherming genieten, daar ze geschikt kunnen zijn om opnieuw wachtbekkens enz... aan te leggen. In principe worden hier geen maatregelen opgelegd ter bescherming van de gebouwen zelf (overstromingsvrij bouwen) gezien er geen reëel overstromingsrisico is. Evenmin kan de ligging binnen een mogelijk overstromingsgebied leiden tot een bouwverbod, of sterke beperkingen inzake de bouwvorm en de bouwdichtheid.

...

De gemeente argumenteert dat de zone tot een ‘effectief’ overstromingsgebied behoort, vanuit de aanpalende Sassenbeek. De kaarten van de mogelijke en effectieve overstromingsgevoelige gebieden werden nog in 2011 het laatste geactualiseerd en via een uitvoeringsbesluit verbonden aan het decreet integraal waterbeleid. De indeling als ‘effectief’ overstromingsgebied mist aldus juridische grondslag.

...

Gezien de aanvraag een uitbreiding van de bebouwde oppervlakte inhoudt zal er een vermindering van de infiltratiecapaciteit van de bodem plaatsvinden. In deze omstandigheden dient overgegaan te worden tot afkoppeling van het hemelwater, overeenkomstig de provinciale verordeningen. In voorliggend geval worden de meeste verhardingen waterdoorlatend voorgesteld, zodat een directe infiltratie in de bodem zal plaatsvinden. Ter hoogte van de pompeilanden wordt omwille van het vervuiliingsrisico een vloeistofdichte piste aangelegd, waarbij er niet kan gerecupereerd of geïnfiltreerd worden. Voor het hemelwater afkomstig van de luifel kan een vrijstelling tot afkoppeling bekomen worden gezien er geen verbruik van water is op het perceel. De aanvraag beantwoordt aan de geldende verordeningen omtrent het afkoppelen van dakoppervlaktes en verharde oppervlaktes. In deze omstandigheden kan in alle redelijkheid verwacht worden dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt in de plaatselijke waterhuishouding, noch dat dit mag verwacht worden ten aanzien van het eigendom in aanvraag.

...

c) de gemeente weigerde de vergunning ook om reden van de ligging achter een bushalte. Om diezelfde reden werd een eerste aanvraag tot milieuvergunning geweigerd,

gezien de onduidelijkheid over de verzoenbaarheid tussen beide inrichtingen. De Lijn uitte echter geen bezwaren, wat tot een gunstige afwikkeling van de milieuvergunning heeft geleid. Het standpunt van de gemeente dat dit tot onveilige situaties kan leiden kan niet worden bijgetreden. De in- en uitrit van de bushalte liggen op ca. 70m uit elkaar, waarbij de mensen hiertussen afstappen. Deze situatie is niet anders dan bij bushaltes die nabij dwarsstraten zijn gelegen, wat veelvuldig voorkomt en het voetgangersverkeer zeker niet bemoeilijkt of onveilig maakt. ...

...

e) Ten gronde dient onderzocht te worden of een tankstation thuishoort in het betrokken lint, op 800m van het Gouden Kruispunt. In zoverre er verenigbaarheid is met de onmiddellijke omgeving en de draagkracht van de omgeving niet overschreden wordt, komt een tankstation principieel in aanmerking voor de integratie binnen een woongebied met landelijk karakter. De aanvraag is gelegen binnen een woongebied met landelijk karakter van het lineaire type, als uitloper van de kern van Sint-Joris-Winge, met de kerk op ca. 1.3 km meer naar het oosten. Art. 1.2.2.2. van de omzendbrief van 8 juli 1997 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, bepaalt aangaande de lintbebouwing dat een stimulering van deze gebieden planologisch niet verantwoord is. Er moet steeds worden nagegaan of de aanvraag verenigbaar is met de functie en bestemming van het gebied : een ambachtelijk of kleinbedrijf kan moeilijk aanvaard worden in een afwerkingsgebied, bestaande uit bv. 5 alleenstaande woonhuizen. Evenmin kunnen bedrijven aanvaard worden in een landelijk woongebied waar uitsluitend een residentiële functie (bv. villa's, landhuizen) aanwezig is. Alhoewel bebouwing binnen de op het gewestplan als landelijk woongebied aangeduide zone in principe, uit planologisch standpunt, in overweging kan worden genomen, zal het verder stedenbouwkundig onderzoek moeten uitwijzen wat in de praktijk kan aanvaard worden.

Het betrokken landelijk woonlint is historisch aangetast door de kruising van de N2 met de N223, waarrond zich het gouden kruispunt ontwikkelde, zijnde een KMO-zone met grootschalige bebouwing. Vanaf het Gouden Kruispunt komen in de richting van de gevraagde inplanting nog enkele handelszaken voor, zijnde op een uitdunnende wijze. Aan de zijde van de aanvraag, binnen het landelijk woongebied is steeds de residentiële bebouwing blijven overheersen, behalve de meubelzaak op hetzelfde perceel, is de eerstvolgende grote handelszaak in de richting van het Gouden Kruispunt op ca. 400m gelegen (keukenspeciaalzaak). Dit maakt dat de N2 tot op heden gedeeltelijk is aangetast door inbreiding van bedrijvigheid maar dat het wonen zeker nog primeert. Binnen een straal van ca. 200m rond de inplantingsplaats zijn een dertigtal woningen ingeplant, tegenover slechts één grootschalige kleinhandelzaak en twee kleinere handelsvestigingen.

De aanwezigheid van de enkele betrokken bedrijven kan beschouwd worden als de aanzet tot een kleinhandelslint langs deze drukke verbindingsweg. De goede ontsluiting voor wagenverkeer werkt dergelijke ontwikkeling in de hand. Deze ontwikkeling gaat echter regelrecht in tegen de gewenste ruimtelijke ontwikkelingen, zoals die zowel op gemeentelijk niveau als op bovenlokaal niveau worden vooropgesteld. Met de goedkeuring van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan 'Concentraties grootschalige kleinhandel in het buitengebied', werden de meer hoogdynamische functies gebundeld rond het Gouden Kruispunt. Een uitwaaiering van de niet-woonfuncties over de aanpalende woonlinten is daarbij te vermijden.

Art. 4.3.1. § 2. 2° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening stelt dat het

vergunningsverlenende bestuursorgaan bij de beoordeling van het aangevraagde rekening houdt met de in de omgeving bestaande toestand, doch ook met de beleidsmatig gewenste ontwikkelingen met betrekking tot de aandachtspunten, vermeld in 1°, in rekening kan brengen. Meer bepaald is hierin de functionele inpasbaarheid opgenomen. De huidige tendens in het stedenbouwkundig beleid is gericht op het vermijden van de groei en de versterking van bedrijfslinten en gaat voort op de gewestplanvoorschriften die slechts een afwerking toelieten. Een afwerking van dit woonlint, veronderstelt ook het aanhouden van de woonfunctie. Er is geen functionele inpasbaarheid van deze vestiging.

Dergelijke ontwikkelingen kan enkel aanvaard worden op het gedeelte van steenwegen die zich nog binnen de aaneengesloten kern bevinden of binnen een economisch knooppunt. Linten zijn afwerkingsgebieden waarin naar de functies toe vermeden wordt dat de dynamiek toeneemt tegenover die van de omgeving. Verweven van functies wordt aangemoedigd in de woonkernen, niet erbuiten. In dit geval leidt de inplanting buiten de kern tot de verdere uitholling van deze kern en het onttrekken van typische kernfuncties aan het oude kernweefsel, wat niet kan aanvaard worden.

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag niet in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- binnen een landelijk woonlint is slechts 'afwerking' toegelaten volgens dezelfde vorm en typologie als wat al voorkomt, wat hier neerkomt op woningen. Het uitzonderlijk voorkomen van één grootschalige kleinhandelsvestiging, naast de inplantingsplaats, kan niet als referentie gehanteerd worden. De eerstvolgende grootschalige kleinhandelsvestiging is op ca. 400m, meer nabij het Gouden Kruispunt, gelegen;*
- de inplanting buiten de kern leidt tot de verdere uitholling van deze kern en het onttrekken van typische kernfuncties aan het oude kernweefsel, wat niet kan aanvaard worden, de aanvraag is op ca. 1,3km van de kern van Sint-Joris-Winge;*
- de aanvraag is functioneel niet inpasbaar, de inplanting van dit tankstation overstijgt de draagkracht van deze plaats die nog overheersend residentieel is.*

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

De verzoekende partij is de aanvrager van de vergunning.

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

In dit middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 4.3.1, §2 VCRO, art. 4.7.22 VCRO, 4.7.23 VCRO, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het motiveringsbeginsel en het beginsel dat elke beslissing geschraagd moet zijn op motieven die een feitelijke en juridische grondslag hebben.

De verzoekende partij stelt dat de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar oordeelde dat de aanvraag wel degelijk in overeenstemming is met de voorschriften van het gewestplan en dat de aanvraag inpasbaar was in de onmiddellijke omgeving. De verzoekende partij levert kritiek op het feit dat de verwerende partij eveneens stelt dat een tankstation principieel in aanmerking komt voor de integratie binnen een woongebied met landelijk karakter, en ook, net zoals de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar stelt dat het woonlint historisch is aangetast en dat er bedrijven aanwezig zijn in de onmiddellijke omgeving maar dan toch de aanvraag weigert omwille van beleidsmatig gewenste ontwikkelingen.

De verzoekende partij wijst ondermeer op de meubelwinkel naast het perceel en het Chinees restaurant en stelt dat er weliswaar meer residentiële bebouwing voorkomt maar dat in alle redelijkheid niet kan worden gesteld dat kleinhandelszaken slechts sporadisch voorkomen. De verzoekende partij meent dat de enige weigeringsgrond van de bestreden beslissing erin bestaat dat het tankstation indruist tegen de gewenste ruimtelijke ontwikkelingen en in het bijzonder verwijst naar het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan (PRUP) "Concentraties grootschalige kleinhandel in het buitengebied", maar dat het aangevraagde tankstation niet kan gezien worden als 'grootschalige' kleinhandel.

Het PRUP heeft volgens de verzoekende partij enkel betrekking op het Gouden Kruispunt met specifieke voorschriften voor grootschalige kleinhandel met als doel een verdere uitbreiding van grootschalige kleinhandel te vermijden op de aangrenzende verbindingswegen. Een onbemand tankstation zonder shop en met slechts drie pompen kan volgens de verzoekende partij niet in alle redelijkheid aanzien worden als een grootschalige kleinhandel waarvan de uitbreiding langs de verbindingswegen van het Gouden Kruispunt moet vermeden worden. De verzoekende partij vraagt zich ook af tot op welke afstand het PRUP ingrijpt op de omliggende bestemmingen, doch stelt tegelijkertijd dat het PRUP op geen enkele manier kan ingrijpen op realisatiemogelijkheden van de omliggende gebieden. Een tankstation is volgens de verzoekende partij perfect verenigbaar met de bestemming woongebied met landelijk karakter. De verzoekende partij stelt dat het enige weigeringsmotief manifest foutief is omdat er geen beleidsmatig gewenste ontwikkeling is voor het perceel van de aanvraag, zodat kleinschalige kleinhandel buiten de perimeter van het PRUP niet kan worden uitgesloten.

2.

De verwerende partij antwoordt hierop dat in de bestreden beslissing uitvoerig wordt gemotiveerd waarom de aanvraag niet in aanmerking komt voor een vergunning.

De verwerende partij is, anders dan de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, van mening dat er geen functionele inpasbaarheid is van dit tankstation en dat de inplanting buiten de kern leidt tot de verdere uitholling van deze kern en het onttrekken van typische kernfuncties aan het

oude kernweefsel. De verwerende partij stelt dat zij heeft geoordeeld dat het aangevraagde toch niet inpasbaar is in de onmiddellijke omgeving en dat ook rekening werd gehouden met de beleidsmatig gewenste ontwikkelingen waarin ook de functionele inpasbaarheid is opgenomen. Zij wijst er op dat in de bestreden beslissing werd overwogen dat *‘de huidige tendens in het stedenbouwkundig beleid gericht (is) op het vermijden van de groei en de versterking van bedrijfslinten en voort (gaat) op de gewestplanvoorschriften die slechts een afwerking toelieten. Een afwerking van dit woonlint, veronderstelt ook het aanhouden van de woonfunctie. Er is geen functionele inpasbaarheid van deze vestiging’*.

De visie uitgelegd in de bestreden beslissing (*‘dergelijke ontwikkeling kan enkel aanvaard worden op het gedeelte van steenwegen die zich nog binnen de aaneengesloten kern bevinden of binnen een economisch knooppunt. Linten zijn afwerkingsgebieden waarin naar de functies toe vermeden wordt dat de dynamiek toeneemt tegenover die van de omgeving. Verweven van functies wordt aangemoedigd in de woonkernen, niet er buiten. In dit geval leidt de inplanting buiten de kern tot de verdere uitholling van deze kern en het onttrekken van typische kernfuncties aan het oude kernweefsel, wat niet kan aanvaard worden*) past volgens de verwerende partij ook in de doelstelling van het PRUP, waar wordt benadrukt dat het verder aansnijden van de open ruimte voor de vestiging van nieuwe grootschalige kleinhandelsvestigingen expliciet uitgesloten is.

De verwerende partij besluit dat zij in alle redelijkheid tot de conclusie is gekomen dat binnen een landelijk woonlint slechts ‘afwerking’ is toegelaten volgens dezelfde vorm en typologie en dat het uitzonderlijk voorkomen van één grootschalige kleinhandelsvestiging, naast de inplantingsplaats, niet als referentie kan gehanteerd worden, dat de inplanting buiten de kern tot de verdere ontwikkeling van deze kern leidt en dat de aanvraag functioneel niet inpasbaar is en verwijst naar de inhoud van de bestreden beslissing. De verwerende partij stelt dat het niet onredelijk is dat zij heeft geoordeeld dat het niet wenselijk is om de ontwikkeling van een kleinhandelslint langs de Leuvensesteenweg te stimuleren.

3.

In haar wederantwoordnota laat de verzoekende partij nog gelden dat de argumenten van de verwerende partij steeds zijn ingegeven vanuit de “beleidsmatig gewenste ontwikkelingen”. Zij stelt dat elke dienstige paragraaf van de bestreden beslissing steunt op de beleidsmatig gewenste ontwikkelingen. Ook voert zij aan dat de actueel in de omgeving bestaande toestand nooit buiten beschouwing kan worden gelaten door de beleidsmatig gewenste ontwikkelingen. De verzoekende partij stelt dat nergens blijkt dat de verwerende partij of het college van burgemeester en schepenen een beleid voert waaruit blijkt dat in de bestemmingsgebieden die grenzen aan het Gouden Kruispunt geen kleinschalige handelsactiviteiten kunnen worden toegelaten.

Beoordeling door de Raad

1.

De aanvraag voorziet in de oprichting van een kleinschalig automatisch tankstation met twee eilanden, elk voorzien van een pompeninstallatie, overdekt met een luifel van 9m op 12,80m en een klein technisch lokaal.

Uit de niet betwiste gegevens van het dossier blijkt dat het bouwperceel gelegen is in een woongebied met landelijk karakter van het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 vastgestelde gewestplan Aarschot-Diest.

Woongebieden met landelijk karakter zijn overeenkomstig artikel 6.1.2.2 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen (Inrichtingsbesluit) bestemd voor “woningbouw in het algemeen en tevens voor landbouwbedrijven”. Zij vormen een nadere aanwijzing van de woongebieden zoals bedoeld in artikel 5 van het Inrichtingsbesluit zodat, naast de landbouwfunctie, niet enkel de woonfunctie daar mogelijk is, maar tevens alle nevenfuncties die in het woongebied hun plaats hebben. Inrichtingen bestemd voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf zijn dus ook mogelijk, voor zover deze bestaanbaar zijn met de hoofdbestemming wonen en verenigbaar zijn met de in de omgeving bestaande toestand, zoals bepaald in artikel 4.3.1, §2 VCRO, waarvan de onmiddellijke omgeving zoals bepaald in artikel 5 van het Inrichtingsbesluit deel uitmaakt.

Bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening beschikt de verwerende partij over een discretionaire bevoegdheid. Uit de genomen beslissing moet duidelijk blijken uit welke met de goede ruimtelijke ordening verband houdende overwegingen de verwerende partij zich heeft gesteund om de stedenbouwkundige vergunning al dan niet te verlenen.

In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidstoezicht kan de Raad zijn beoordeling van de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats kan stellen van die van de verwerende partij. De Raad is enkel bevoegd om na te gaan of de verwerende partij de ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend en met name of het is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het die correct heeft beoordeeld en op grond daarvan rechtmatig en dus niet kennelijk onredelijk tot de bestreden beslissing is kunnen komen.

2.

Er wordt op zich niet betwist dat het aangevraagde principieel bestaanbaar is met de gewestplanbestemming woongebied met landelijk karakter. De verwerende partij stelt dit in de bestreden beslissing als volgt:

“ ...

In zoverre er verenigbaarheid is met de onmiddellijke omgeving en de draagkracht van de omgeving niet overschreden wordt, komt een tankstation principieel in aanmerking voor de integratie binnen een woongebied met landelijk karakter.

...”

Na deze overweging geeft de verwerende partij volgende overweging en beschrijving van de ‘onmiddellijke’ omgeving:

“ ...

Alhoewel bebouwing binnen de op het gewestplan als landelijk woongebied aangeduide zone in principe, uit planologisch standpunt, in overweging kan worden genomen, zal het verder stedenbouwkundig onderzoek moeten uitwijzen wat in de praktijk kan aanvaard worden.

Het betrokken landelijk woonlint is historisch aangetast door de kruising van de N2 met de N223, waarrond zich het gouden kruispunt ontwikkelde, zijnde een KMO-zone met grootschalige bebouwing. Vanaf het Gouden Kruispunt komen in de richting van de gevraagde inplanting nog enkele handelszaken voor, zijnde op een uitdunnende wijze. Aan de zijde van de aanvraag, binnen het landelijk woongebied is steeds de residentiële bebouwing blijven overheersen, behalve de meubelzaak op hetzelfde perceel, is de eerstvolgende grote handelszaak in de richting van het Gouden Kruispunt op ca. 400m

gelegen (keukenspeciaalzaak). Dit maakt dat de N2 tot op heden gedeeltelijk is aangetast door inbreiding van bedrijvigheid maar dat het wonen zeker nog primeert. Binnen een straal van ca. 200m rond de inplantingsplaats zijn een dertigtal woningen ingeplant, tegenover slechts één grootschalige kleinhandelzaak en twee kleinere handelsvestigingen.

De aanwezigheid van de enkele betrokken bedrijven kan beschouwd worden als de aanzet tot een kleinhandelslint langs deze drukke verbindingsweg. De goede ontsluiting voor wagenverkeer werkt dergelijke ontwikkeling in de hand.

...

Vervolgens wordt het determinerend weigeringsmotief gegeven:

“ ...

Deze ontwikkeling gaat echter regelrecht in tegen de gewenste ruimtelijke ontwikkelingen, zoals die zowel op gemeentelijk niveau als op bovenlokaal niveau worden vooropgesteld. Met de goedkeuring van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Concentraties grootschalige kleinhandel in het buitengebied’, werden de meer hoogdynamische functies gebundeld rond het Gouden Kruispunt. Een uitwaaiing van de niet-woonfuncties over de aanpalende woonlinten is daarbij te vermijden.

Uit de hierboven weergegeven motieven blijkt dat de verwerende partij haar weigering determinerend steunt op de gewenste ruimtelijke ontwikkelingen zowel op gemeentelijk als op bovenlokaal niveau, waarbij zij verwijst naar het PRUP “Concentraties grootschalige kleinhandel in het buitengebied”.

In de navolgende paragraaf verwijst de verwerende partij naar artikel 4.3.1, §2, 2° VCRO om te verdedigen dat het vergunningverlenende bestuursorgaan, bij de beoordeling van het aangevraagde, niet enkel rekening houdt met de in de omgeving bestaande toestand, maar ook rekening kan houden met beleidsmatige gewenste ontwikkelingen, waarbij zij de functionele inpasbaarheid als aandachtspunt bij betreft: *“de huidige tendens in het stedenbouwkundig beleid is gericht op het vermijden van de groei en de versterking van bedrijfslinten en gaat voort op de gewestplanvoorschriften die slechts een afwerking toelieten. Een afwerking van dit woonlint, veronderstelt ook het aanhouden van de woonfunctie. Er is geen functionele inpasbaarheid van deze vestiging. Dergelijke ontwikkeling kan enkel aanvaard worden op het gedeelte van steenwegen die zich nog binnen de aangesloten kern bevinden of binnen een economisch knooppunt. Linten zijn afwerkingsgebieden waarin naar de functies toe vermeden wordt dat de dynamiek toeneemt tegenover die van de omgeving. Verweven van functies wordt aangemoedigd in de woonkernen, niet erbuiten. In dit geval leidt de inplanting buiten de kern tot de verdere uitholling van deze kern en het onttrekken van typische kernfuncties aan het oude kernweefsel, wat niet kan aanvaard worden”.*

3.

De verwerende partij verwijst aldus naar het PRUP ‘Concentraties grootschalige kleinhandel in het buitengebied’ om daaruit te besluiten dat een uitwaaiing van de niet-woonfuncties over de aanpalende woonlinten te vermijden is.

Met de verzoekende partij moet de Raad vooreerst vaststellen dat de aanvraag **niet** gelegen is binnen de perimeter van het PRUP.

In de toelichtende nota van dit PRUP staat te lezen dat het “*verder aansnijden van de open ruimte voor de vestiging van nieuwe grootschalige kleinhandelsvestigingen expliciet uitgesloten (is)*”.

Verder moet vastgesteld worden dat een tankstation niet kan beschouwd worden als een “grootschalige kleinhandel” in de zin van het PRUP. In de toelichting van het stedenbouwkundig voorschrift “specifiek regionaal bedrijventerrein voor kleinhandel” wordt gesteld dat:

“Kleinhandel kan omschreven worden als een distributie-eenheid waarvan de activiteit uit het verkopen van producten aan finale consumenten, in eigen naam en voor eigen rekening, zonder deze goederen een andere behandelingen te doen ondergaan dan die welke in de handel gebruikelijk zijn. Grootschalige kleinhandel is een individuele kleinhandelsvestiging met een winkelvloeroppervlakte groter dan 600 m² dan wel een cluster van groot- en /of kleinschalige kleinhandelsvestigingen onder één dak waarbij het totale winkelvloeroppervlakte groter is dan 600 m².”

De verwerende partij kan uit het PRUP dus niet afleiden dat elke niet-woonfunctie niet mag uitwaaiëren naar de aanpalende woonlinten. Het PRUP stelt enkel dat het RUP wordt opgemaakt om de grootschalige kleinhandelsvestigingen te concentreren op een welbepaalde plek, namelijk het Gouden Kruispunt, en stelt dat het niet de bedoeling is om verdere open ruimte aan te snijden voor nieuwe grootschalige kleinhandel. Het PRUP geeft echter geen enkele beleidsmatig gewenste ontwikkeling weer dat zou stellen dat andere vormen van kleinhandel, zoals het aangevraagde tankstation, in de omgeving van het Gouden Kruispunt niet meer mogelijk zijn. Bovendien is de aanvraag volgens de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar gelegen op 800 meter vanaf het Gouden Kruispunt, en deze vaststelling wordt door de stukken van het dossier ook niet tegengesproken.

In haar antwoordnota stelt de verwerende partij nog dat het PRUP een evolutie beoogt naar meer ruimtebehoevende kleinhandel in de zone ten nadele van niet-ruimtebehoevende kleinhandel met als doel de complementariteit van de kernen te versterken, doch uit het PRUP kan geen beleidslijn worden afgeleid waaruit blijkt dat een automatisch tankstation zonder shop niet kan worden toegelaten in de (wijde) omgeving van het Gouden Kruispunt.

4.

In de bestreden beslissing wordt verder verwezen naar ‘het stedenbouwkundig beleid’ dat gericht zou zijn op “*het vermijden van de groei en de versterking van bedrijfslinten*”, een beleid dat voortgaat op de gewestplanvoorschriften die slechts een afwerking toelieten van het woonlint. Volgens de verwerende partij veronderstelt de afwerking van een woonlint ook het aanhouden van de woonfunctie, zodat er geen functionele inpasbaarheid is voor de vestiging van een tankstation. De verwerende partij stelt dat de inplanting van het tankstation enkel mogelijk is op het gedeelte van steenwegen die zich nog binnen de aaneengesloten kern bevinden of binnen een economische knooppunt maar dat het verweven van functies niet wordt aangemoedigd buiten de woonkernen.

Zoals reeds gesteld beschikt de verwerende partij bij de beoordeling van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening over een discretionaire bevoegdheid, waarbij zij de beginselen van artikel 4.3.1, §2 VCRO in acht dient te nemen. Deze beoordeling dient te gebeuren aan de hand van de relevante aandachtspunten en criteria zoals vermeld in artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO en zij dient daarbij rekening te houden met de in de omgeving bestaande toestand, maar zij kan ook rekening houden met beleidsmatig gewenste ontwikkelingen met betrekking tot de aandachtspunten, vermeld in artikel 4.3.1, §2, eerste lid VCRO.

In de memorie van toelichting van het ontwerp van decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid, wordt bij de bepaling, die thans is opgenomen onder artikel 4.3.1, §2 VCRO, omtrent het begrip “beleidsmatig gewenste ontwikkelingen” en de verwijzing naar de beleidsdoelstellingen uit een structuurplan het volgende gesteld (Parl. St. VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 125):

“ ...

Doch ook beleidsmatig gewenste ontwikkelingen met betrekking tot de decretale aandachtspunten en criteria kunnen in rekening worden gebracht. Er zal daarbij wel rekening worden gehouden met de Raad van State-rechtspraak volgens dewelke de overheid die een bepaalde stedenbouwkundige politiek voert, bvb. om de collectieve voorzieningen opnieuw in de steden en gemeenten te concentreren, die politiek bekend moet maken en in concreto moet onderzoeken of een bepaald project daaraan beantwoordt.

...”

De gewenste ruimtelijke ontwikkeling waarnaar de verwerende partij verwijst, met name de verwevenheid van functies enkel binnen een kern of economisch knooppunt en de afwerking van een woonlint enkel door het aanhouden van een woonfunctie, blijkt echter uit geen enkel document. Indien een vergunning wordt geweigerd omwille van de beleidsmatig gewenste ontwikkelingen, dan veronderstelt dit een beleid dat “politiek bekend” moet worden gemaakt. Een beleid verwerft een dergelijk openbaar karakter niet door het louter verwijzen naar de gewenste ruimtelijke ontwikkelingen die worden “vooropgesteld” “op gemeentelijk niveau als op bovenlokaal niveau”.

De verwerende partij verwijst in het algemeen naar de gewenste ruimtelijke ontwikkelingen die zouden vooropgesteld zijn “zowel op gemeentelijk als op bovenlokaal niveau”, doch verduidelijkt nergens waaruit dit beleid zou blijken. Zoals hierboven reeds gesteld, kan niet dienstig verwezen worden naar het provinciaal RUP. Ook de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen bevat geen verwijzing naar een beleidsmatig gewenste ontwikkeling die politiek bekend werd gemaakt.

In zoverre de verwerende partij verwijst naar de “gewestplanvoorschriften die slechts een afwerking toelieten” en hieruit zou begrepen worden dat de verwerende partij zich baseert op de omzendbrief van 8 juli 1997 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, moet vastgesteld worden dat deze omzendbrief geen reglementair karakter heeft maar slechts een louter interpretatief karakter. De verwerende partij kan geen weigeringsbeslissing nemen door zich te steunen op interpretatieve bepalingen uit de omzendbrief, die geen steun vinden in de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan en schendt zij hiermee de verordenende kracht van het gewestplan. Interpretatieve richtlijnen die voorwaarden toevoegen aan de bestemmingsvoorschriften van artikel 6.1.2.1.4 van het Inrichtingsbesluit kunnen dan ook niet als grondslag voor een weigering worden aangewend. Ook stelt de Raad vast dat de verwerende partij zichzelf dan zou tegenspreken in de bestreden beslissing, aangezien zij eerst stelt dat de aanvraag principieel verenigbaar is met de bestemming woongebied met landelijk karakter en de aanvraag weigert door zich te baseren op artikel 4.3.1, §2 VCRO, waarop zij dan verwijst naar het beleid dat zou voortvloeien uit het gewestplan.

Ook kan de verwerende partij niet vaststellen dat slechts kan worden “afgewerkt” met andere woningen en dat het uitzonderlijk voorkomen van één grootschalige kleinhandelsvestiging niet als referentie kan worden gehanteerd. Immers is deze vaststelling strijdig met de vaststelling van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar dat in de omgeving grootschalige bebouwing

voorkomt door een meubelzaak, een busonderneming, keukenhandel en een kleiner restaurant. In de bestreden beslissing wordt bovendien niets gemotiveerd omtrent de vaststellingen van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar die stelt dat het “inbrengen van een klein onbemand benzinestation geen afbreuk doet aan de kenmerkende ordening van het gebied en zich ruimtelijk kan integreren”.

5.

Uit het voorgaande volgt dat de ‘beleidsmatig gewenste ontwikkelingen” waarop de verwerende partij zich steunt om te stellen dat de aanvraag functioneel niet inpasbaar is, en “dat de aanvraag leidt tot uitholling van de kern”, geen afdoende en zorgvuldig gemotiveerde weigeringsmotieven zijn.

Het middel is gegrond.

B. Overig middel

Het overige middel, dat in ondergeschikte orde wordt ingeroepen (schending van artikel 4.7.23, §1 VCRO en schending van het zorgvuldigheidsbeginsel) wordt niet meer onderzocht aangezien dit niet tot een ruimere vernietiging kan leiden.

VII. KOSTEN VAN HET GEDING

Op het verzoek van de verwerende partij om de kosten ten laste van het Vlaamse Gewest te leggen, kan niet worden ingegaan aangezien artikel 4.8.28, §2, eerste lid VCRO bepaalt dat de kosten ten laste gelegd worden van de partij die ten gronde in het ongelijk wordt gesteld.

Ten gevolge van de devolutieve werking, en overeenkomstig artikel 4.7.21 VCRO, oordeelt de verwerende partij als deputatie in volledigheid en in volle onafhankelijkheid over een ingesteld administratief beroep. Dat zij hierbij optreedt ingevolge een ‘decretale opdracht van algemeen belang’ verandert niets aan haar procespositie. Zij is in onderhavig dossier het in laatste aanleg vergunningverlenend bestuursorgaan en dus auteur van de bestreden beslissing.

Bijgevolg dienen de kosten van de procedure, zijnde het door de verzoekende partij betaalde rolrecht, noodzakelijk ten laste van de verwerende partij gelegd te worden, nu wordt vastgesteld dat de verwerende partij haar opdracht kennelijk niet met de vereiste zorgvuldigheid heeft uitgevoerd.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Tielt-Winge is onontvankelijk.
2. Het beroep is onontvankelijk en gegrond.
3. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 7 maart 2013, waarbij aan de verzoekende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd voor het bouwen van een nieuw servicestation op een perceel gelegen te 3390 Tielt-Winge, Leuvensesteenweg 3390 en met als kadastrale omschrijving 4de afdeling, sectie D, nr. 138 F3.
4. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij en dit binnen een termijn van 3 maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.
5. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verwerende partij.
6. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Tielt-Winge.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 17 februari 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Thibault PARENT, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Thibault PARENT

Hilde LIEVENS